

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DODENDANS 85

éénakter

1880
door

DIRK VERMIERT

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1988

DODENDANS 85
© 1988 Toneelfonds J. Janssens / Dirk Vermiert

(N° 1657)

www.toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste drie tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1988 Toneelfonds J. Janssens / Dirk Vermiert

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

D O D E N D A N S 85

door Dirk Vermiert

personen

vrouw (Yani)

man (Itar)

augustus 1980

(het lang aangehouden geluid van een alarmsirene)

vrouw : Hoor je dat ook ? Sluit het venster, snel !!

(plotse stilte)

vrouw : En doof de lichten ook maar.

(kaarsen worden uitgeblazen)

vrouw : Je bent een schat.

man : Zou het lang uitblijven ?

vrouw : Meestal duurt het niet lang. Hooguit vijf minuten.

(stilte)

man : Ik hou niet van die duisternis. Het maakt me onzeker.

vrouw : Je raakt er aan gewent.

man : Jij misschien wel. Ik zeker niet.

vrouw : Vertelde jij me niet dat je vroeger erg moeilijk kon inslapen ?

man : Vroeger wel, ja.

vrouw : Heb je je nooit afgevraagd hoe dat kwam ?

man : Mijn vader sloot me een paar keer op in het kolenhok. Misschien is dat wel de oorzaak. Ik was toen nog maar zes of zeven. Juist weet ik het niet meer. Wel weet ik dat ik acht was toen hij ons verliet. Sindsdien slaap ik slecht.

vrouw : Je slaapt als een marmot. En op je beide oren.

man : Je kent me nog niet lang genoeg.

vrouw : Toch is het zo.

man : Die toestand buiten laat me toe mijn eigen zorgen te vergeten.

(stilte)

man : Heb je nog nieuws opgevangen vanmorgen ?

vrouw : Nee.

man : Ben je dan niemand tegengekomen ?

vrouw : Toch wel. Maar ik dorst hen niet aan te spreken. Ze leken me erg dierlijk. Ze keken me aan ... alsof ik een prooi voor hen betekende. Hun ogen gloeiden vervaarlijk in hun kassen. Ik had angst en telken ik een van hen zou tegenkomen vluchtte ik snel weg. Ten lange leste moest ik hen zelfs niet meer zien, horen of ruiken was al voldoende om blind van angst weg te rennen.

man : Je buit was inderdaad erg mager .

vrouw : Dat spijt me.

man : Waarom zei je niet onmiddellijk dat je bang was, dan had ik wel gegaan, net voor valavond bijvoorbeeld. Tenminste als zoiets nog bestaat.

vrouw : Zou je durven ?

(stilte, dan een zacht gekreun)

vrouw : Is er wat met je ?

(geen reactie)

vrouw : Ik wist het.

man : Wie zou er verdomme dan niet bang zijn in zulk een situatie. Jij met je vervloekte dapperheid. Ik krijg langzaam genoeg van je opmerkingen.

vrouw : Ik zei toch dat ik ook bang was.

man : Maar jij bracht voedsel mee. Is het dat wat je bedoelt ?

vrouw : Ik bedoelde helemaal niets.

man : Nee, natuurlijk niet. Alsof ik er wat kan aan doen dat die hele situatie me de strot uitkomt. Alsof ik er wat kan aan doen dat ik bang ben.

BANG. Krnakzinnig bang. BANG. Begrijp je wat ik bedoel ?

(stilte)

vrouw : Ik begrijp je.

(stilte)

man : En waarom zou je me begrijpen ?

vrouw : Zwijs nou even.

(pauze)

Het duurt lang deze keer. Denk je dat het niet zal doorgaan ?

man : Ik zou geen enkele reden kunnen bedenken.

(geschuifel)

vrouw : Nee, niet doen. Blijf van dat venster vandaan !!

man : Wat laat je vermoeden dat ik naar het venster zou gaan ?

vrouw : Niets.

(stilte)

man : Vertel wat over jezelf, wil je ?

vrouw : Ik zou niet weten

man : Natuurlijk weet je wat te vertellen. Was je bijvoorbeeld getrouwd ?

vrouw : Nee. Maar ik had wel een vaste vriend. Waarschijnlijk had het wel niets tussen ons geworden, we veschilden te veel van elkaar. In menig opzicht. Hij was niet zo'n avontuurlijk type weet je. Maar hij kon prachtig vertellen. Ik denk dat ik daarom zo lang bij hem bleef.

man : Maakte jij het uit ?

vrouw : Nee, we zijn elkaar uit het oog verloren. Ik vrees dat hij het niet heeft gehaald.

man : Dat spijt me voor je.

vrouw : Ik was hem haast vergeten.

(stilte)

vrouw : En jij ?

man : Ik praat er liever niet over.

vrouw : Misschien helpt het.

man : Helpen tegen wat ?

vrouw : Ik bedoelde alleen maar

man : Ik weet het. Dat was fout van me en het spijt me.